

не ся е упазило никакво съчиненіе; нъ той е извѣстенъ по своя прочить ученикъ, Климента Александрійскый, кой-то прѣкаралъ повече-то си животъ като язычникъ, занятъ съ философїѣ и сичкы-ты тогавашны науки, кои-то широко познавалъ. Въ любопытство-то си той посѣтилъ и Александрійско-то училище, дѣто Пантенъ разяснявалъ книги-ты на Св. Писаніе, и тамъ глѣбочина-та и истината на християнска-та религія го поразили, та ся покрѣстилъ, па го избрали и за пресвитеръ и прѣмникъ на учителя му Пантена (191—202). Като станжлъ катихизаторъ, той употребилъ въ ползѣ на черковѣ-тѣ свои-ты философскы познанія, и накаралъ съ тѣхъ мнозина отъ учены-ты язычници да повѣрватъ въ І. Христа. По-забѣлѣжителны-ты отъ съчиненія-та му сѣ слѣдующы-ты: 1) Увѣщаніе камъ язычници-ты, въ кое-то ся разкрыва пустотѣ-тѣ на язычскѣ-тѣ митологіѣ и недостатъци-ты на философскы-ты имъ системы; 2) Педагогъ, въ кой-то ся излагать правила за поведеніе-то на Християны-ты, и 3) Строматы, въ кои-то като сравнява най-добры-ты мысли и изрѣченія на грѣцкы-ты философы съ християнскы-ты писатели, той ся старае да докара свои-ты читатели, колко-то е възможно, за да осъвършенствувать християнскы-ты познанія.

Прѣмникъ на Климента станжлъ неговый ученикъ, Оригенъ (род. 185 г.), кой-то надминжлъ славѣ-тѣ на свой учитель. Той былъ за чудо по ученіе-то си на онова врѣмя, и за язычници-ты, и за християны-ты: прочюль ся, като най-отличенъ философъ, филологъ, критикъ, тълковникъ, богословъ и апологетъ. А заради неморно-то му прилѣжаніе и трудолюбіе го нарѣкли и Адамантовый. На 18 години былъ Оригенъ, кога-то посѣгнали да го избѣржтъ, за да замѣсти учителя си, и мнозина отъ учены-ты язычници ся стичали, да му слушать прѣданія-та. Той настанилъ одного отъ по-първы-ты си ученици да прѣдава първоначалны-ты уроци на вѣрѣ-тѣ, а самъ ся занимавалъ да развива на свои-ты слушатели тайны-ты на грѣцкѣ-тѣ мѣдрость, та по-лесно да ги приготви тѣѣ и камъ по-высоко-то духовно разбираніе на Св. Писаніе. Плодъ на дѣятельность-тѣ му е покрѣщаваніе-то на мнозина отъ язычници-ты и еретици-ты. Нъ испослѣ и той при толко широкыя си умъ не

условно гностицизма, въ Александрійско-то училище му опровергавали само съдържаніе-то, а него одобрявали, като едно стремленіе камъ истинѣ-тѣ. А за да му дажтъ прилично-то направленіе, старали ся, да установять намѣсто лъжовныя оны антихристиянскы гностицизмъ, истинныя гностицизмъ на черковѣ-тѣ, като живо познаніе, основавано на християнскѣ-тѣ вѣрѣ, още — и да съединять Философіѣ-тѣ съ Християнство-то, подчиняващѣ ѣкъ подъ него.